

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

«Առաւօտեան լոյսն է բացուեր,
Ողորմութեան դուռն է բացուեր,
Ով բարի ֆրիստոնեայֆ,
Եկայֆ ի սուրբ Եկեղեցի»:

ՎԱՆԱԿԱՆ ՅՈՒՇԵՐ

«Օրհնեա՛լ է Աստուած...»

Վանքի մեծ բակէն կը լսուի յանկարծ
Հինէն մեզ հասած մի աւանդական
Երգ մը տօնական:

Խորէնն է ահա, որ գլուխը ծածկ
Լախտը ի ձեռին, ժառանգ անցեալէն
Արեւն չծագած լախտի շառաչիւն
Չափածոյ հարուած կը զարնէ գետնի
Արծաթ ֆարերուն, քափ կու տայ ուժգին
Թոշող բառերուն, կը լսուի դարձեալ
Մութ առաւօտուն՝

«Գովեա՛լ է Աստուած...»:

Պէտք է յիշեցնել քայլ առ քայլ անող
Երեխաներուն, գեղ պարմաններուն,
Չափահասներուն,

Տօն տաղաւարներուն յանուն Հօր՝
Որդւոյն մատուցանելու աղօթք խնկելի:

Խորէնն էր միայն տարեց հասակին,
Կայտառ, բարձրաձայն լախտի զարկերուն
Խորհուրդ մը կու տար.

Եւ սալայատակի ֆարերը փայլուն
Արձագանգ կու տան մեռնող ձայներուն,
Կեանք կու տան դարձեալ
Փախչող բառերուն,

Նորանոր հնչող աղօթք խօսներուն.
Կը լսուի դարձեալ մութ առաւօտուն՝
«Փառաւորեալ է Աստուած...»:

Եւ Սուրբ Յակոբայ զանգակներուն
-Արթնցէ՛ք եկէ՛ք, ժամն է աղօթքի,-

Ալիք առ ալիք հասնող կանչերուն,
 Կը վառին լոյսեր, կ'արթննան յոյսեր
 Կը բացուին դռներ,
 Երգը տօնական եւ ֆաղցրահնչիւն
 Յենած զանգերու խօյ դողանջներուն,
 Կը տարուի արդէն անոյշ շողերուն
 Երկինքէն կախուած կարմիր արեւուն:

Մինչ կ'անի տակաւ լոյսը արեւուն,
 Երգը զուարթուն հասած աւարտին
 Դէմքը լուսաւոր մութ առաւօտին
 Խորէնը հպարտ՝ շեշտով զօրաւոր
 Լախտը բարձրացած՝ կը խփէ ուժգին,
 Թափ տալով ձայնին կը կանչէ կրկին
 Լուռ առաւօտին՝ -Ականջ տուէ՛ք ինձ-
 «Ո՛վ բարի Քրիստոնեայք, եկա՛յք ի Սուրբ Եկեղեցի...»:

Անցած օրերու յիշատակներէն,
 Կը մնան միայն բակերն ամայի,
 Քարերը հիմա կը ննջեն տրտում
 Խոր լուսեան մէջ ինչպէս շանքահար
 Ալեհեր կաղնին՝ կարօտ անցեալի
 Գեղգեղումներուն:
 Խորէնը հեռուն ինկած հովերուն,
 Խաւ խաւ կը դպչի երկնի ծալներուն,
 Յուշ մը հինաւուրց ժպտուն շրթերուն
 Յոյս կու տան կրկին հոգւոյն թեւերուն:

Կ'անցնիմ ես դարձեալ լուռ միջանցքներով,
 Վանքիս հնամեայ պատերու կողքով,
 Կարծես մագաղաթ մատեան պատմութեան,
 Ու կ'երթամ հեռուն, հեռուէն բերելու
 Կարօտն անցեալին ապրելու կրկին
 Հեւոտ յայտնութեան՝ տժգոյն երազի
 Այդ հին մեղեդին որ կ'արձագանգէ
 Հրեռանքով մը նոր, անձայն ու տրտում
 Յաւէտ հանգուցեալ Խորէնի հոգւոյն:

ԶԱՐԵՀ ԹՕՓԱԼԵԱՆ